

Timoteuksen kirje

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje

Kesäkuu 2017/Oulu

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelis-luterilaisen lähetysliiton seurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (1.Tim 6:20)

Oikea evankeliumi

Pastori Janne Koskela

Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu. [Gal 1:8]

Apostoli Paavali ei päästänyt sen paremmin itseään kuin seuraajiaan apostolisessa virassa helpolla. Anateema, kiroustuomio seuraisi niille, jotka julistaisivat toista evankeliumia kuin se, jonka Paavali oli julistanut. Sana on sangen vakava, ja siksi on tarpeen pysähtyä pohtimaan, mitä on oikea evankeliumi, ja mistä tunnistaa väärän, "toisen" evankeliumin, josta Paavali varoittaa.

1. Oikea evankeliumi on ristin ja ylösnousemuksen evankeliumi

Sana *eu-angelion* merkitsee hyvää sanomaa, ilosanomaa. Kristillinen ilosanoma on sanoma Kristuksen tuomasta syntien sovituksista, hänen Golgatan ristillä hankkimastaan voitosta synnistä, kuolemasta ja sielunvihollisesta. Se on ilosanoma Kristuksen ylösnousemuksesta: Kuolema on nieltä ja voitto saatu, portti iankaikkiseen elämään avattu ja tie sinne valmistettu. Mitään muuta tietä ei ole eikä tule. Tämän tähden Paavali kirjoittaa korinttolaisille: "Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna." (1. Kor 2:2)

Galatalaiskirjeessä Paavali joutuu erityisesti taistelemaan niitä vastaan, jotka ovat esitelleet seurakunnalle "Jeesus plus" -uskon: Jeesus plus ympärileikkaus. Jeesus plus juutalaisten juhkalalenteri. Jeesus plus kosher-ruokasäädökset. Tällainen "Jeesus plus" -usko johtaa kadotukseen, koska se kiinnittää uskovien katseen hänen omaan elämäänsä ja lopulta lain ja säädösten noudattamisesta tulee pelastuksen perusta. Yksikin promille ihmisen vastuuta merkitsee, että lopulta kaikki riippuu ihmisestä. Siksi Paavali kirjoittaa Galatalaisille näin ehdottomasti: "Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoi-

hin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän sen tekee". (Gal 3:10) Tämän "toisen evankeliumin" vastapainona on oikea evankeliumi: "Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme - sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" (Gal 3:13)

Oikea evankeliumi on kalliisti maksettu, mutta uskovalle ilmainen. Oikean evankeliumin subjekti on pyhä, Kolmiyhteinen Jumala, ja sen kohde on syntinen ihminen, joka elämänsä loppuun asti tarvitsee pelastusta ulkopuoleltaan, Jumalan hyvydestä ja armosta.

2. Oikean evankeliumin taustalla on realistinen ihmiskuva

Toinen oikean evankeliumin tuntomerkki on, että se kestää ihmisen elämän todellisuuden koko karmudessaan. Läpi koko julkisen toimintansa Jeesus puhui kovia sanoja "ulkokullattuja" vastaan, jotka ovat kuin hautoja: Ulkopuolelta kauniin valkoisiksi kalkittuja, sisältä täynnä kuolleita luita ja mädäntyvän lihan löyhkää. Jumalasta pois langennut ihmisyyden, vanha Adam, on kaiken pahan syyllä tekijä ja alkujuuri: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen. Sillä sisästä, ihmisten sydäimestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkauudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys. Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen" (Mark 7:20-23).

jatkuu...

Sellainen kristillisyyden, jossa uskovainen asetetaan synnittömään muottiin, jossa ei enää saa eikä voi olla vaivoja, heikkoutta eikä ongelmia, johtaa pettymykseen, romahdukseen, jopa katastrofiin ennemmin tai myöhemmin. Alkuinnostus toki kantaa jonkin aikaa, mutta kun vanhat tottumukset, kiusaukset, luonteen heikkoudet ja persoonan puutteet palaavat entistä väkevimpänä, uskova joutuu kriisiin. Enkö ollutkaan uskossa? Teinkö jotakin väärin, kun synty vielä vaivaa minua? Pitääkö minun mennä kenties uudelleen kasteelle, tai jotenkin antautua entistä täydellisemmin Herralle, että pääsen voittovoimassa vaivattomaan elämään? Paavali puhuu tästä teemasta omakohtaisesti Roomalaiskirjeessä: ”Sillä minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää. Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.” (Room 7:18-19).

Realistisen ihmiskuvan takia oikean evankeliumin julistajan ei tarvitse vaieta Jumalan laista. Päin vastoin, oikea evankeliumi vapauttaa myös julistamaan Jumalan lakia koko sen ruhjovassa ehdottomuudessa. Lain tehtävä on riisua syntiseltä maskit ja paljastaa, että valkoiseksi kalkitun haudan sisällä todella on saastaa, mädäntyvää lihaa ja kuolleita luita. Tällaiselle, itsessään mahdottomalle, viheliäiselle, kurjalle, köyhälle, sokealle, ja alastomalle (Ilm 3:17) oikea evankeliumi lahjoittaa uskon kautta Kristuksen vanhurskauden, pyhyden ja rikkauksen. Oikea evankeliumi asettuu asumaan ihmisen heikkouteen ja mahdottomuuteen. Tämän vastauksen Paavalikin sai Herralta, kun pyysi päästä lihansa pistimestä: ”Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa”. Sentähden minä mieluummin kerskaan heikkoudetani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan. (2. Kor 12:9)

Näin oikea evankeliumi vapauttaa menestymisen harhasta ja onnistumisen pakosta. Syntisistä tulee armahdettuja syntisiä, niitä kuuluisia kerjäläisiä, jotka osaavat kertoa toisille kerjäläisille, mistä leipää saa.

3. Oikea evankeliumi ankkuroi uskovan armonvälineisiin

Evankeliumi kertoo syntien anteeksiantamuksesta ja iankaikkisen elämän toivosta syntiselle ja kuolevalle. Mutta oikea evankeliumi sisältää aina myös tiedon, missä tämä anteeksiantamus ja iankaikkinen elämä on tarjolla. Anteeksiantamusta ei tarvitse lähteä etsimään toisaalta kaukaa Pyhän haudan kirkosta Jerusalemissa, jossa Golgatan kumpu ja Kristuksen tyhjä hauta sijaitsevat, eikä toisaalta myöskään tavoitella ihmisen sisimmästä tai taivaista hengellisten kokemusten ja mystiikan tietä. Herra itse on antanut ja asettanut ne armonvälineet, joiden kautta hänen ansionsa ja anteeksiantamuksensa jaetaan meille. Jumalan sana ja sen saarna,

kristillinen kaste, synninpäästö ja ehtoollinen, alttarin sakramentti. Ensimmäisessä kristillisessä saarnassa Pietari kehottaa: ”Tehkää parannus ja tulokoon itse kukin teistä kastetuksi Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.” (Apt 2:38-39)

Koska oikea evankeliumi jaetaan armonvälineiden kautta syntiselle, perille asti, oikea evankeliumi kutsuu ja liittää ihmisen aina jumalanpalvelusta viettävän seurakunnan yhteyteen, viheriäiselle niitylle ja elävän veden lähteen ääreen (Ps 23 & Ps 1).

4. Oikea evankeliumi kutsuu seuraamaan Kristusta

Dietrich Bonhoeffer tekee kirjassaan ”Kutsu seuraamiseen” (1937) tärkeän erottelun *halvan armon* ja *kalliin armon* välillä. Halpa armo on ilmaista ja passivoivaa. Se vanhurskauttaa synnin ja julistaa, että Jumala rakastaa kaikkia, mutta ei kerro mitään perustetta tälle rakkaudelle. Tässä tapauksessa Jumalan armo muistuttaakin enemmän välinpitämättömyyttä kuin rakkautta. Se jättää kaiken ennalleen. Se ei jaksakaan vaivata eikä nähdä vaivaa.

Kallis armo sen sijaan on ilmaista vastaanottajalleen, syntiselle, joka armahdetaan, mutta äärimmäisen kallista hänelle, joka armahtaa - Jumalalle itselleen, joka ”löydettyään yhden kallisarvoisen helmen meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen”, niin kuin Jeesus opettaa Taivasten valtakunnasta helmikauppiaina Matteuksen 13. luvussa. Kallis armo puhuu Kristuksen ristinkuolemasta, jossa syntinen ihminen saa katsella Jumalan avoimeen isänsydämeen: mitä se maksaa antaa anteeksi. Siksi kallis armo, oikea evankeliumi, kutsuu armahdetun syntisen seuraamaan armahtajaansa, olemaan hänen yhteydessään. Oikea evankeliumi ei koskaan ole valtakirja elämään synnissä ja saastaisuudessa, koska Jumala välittää armahtamistaan ja etsii heidän parastaan.

Oikea evankeliumi asettaa armahdetun kilvoituksen tielle, jokapäiväisessä parannuksessa hukuttamaan kaiken synnin kasteen armoliittoon ja jatkamaan elämää Jumalan sanan kaidalla, mutta iloisella ja elämään vievällä tiellä. Oikea evankeliumi kutsuu kristityn osoittamaan rakkautta lähimmäisilleen ja palvelemaan uskollisesti kutsumuksessaan. Teemmään työtä, jotta voisi elättää itsensä, ja jotta olisi mistä antaa hätää kärsiville. Oikea evankeliumi kutsuu sinut elämään Kristuksen seurakunnan yhteydessä, ilman itse laadittuja omavanhurskauden naamareita, armahdettuna syntisenä, jolla on jatkuvasti avoin lähde kaikkea syntiä ja saastaisuutta vastaan. Tämän lähteen äärellä elävä tahtoo ammentaa lähteestä myös muille janoisille. Niin oikea evankeliumi menee myös eteenpäin, kaikille kansoille, lähellä ja kaukana.

Janne

Kaija Taka-aho on miehensä *Raimon* kanssa tuttu näky kirkonpenkistä jo monen vuoden ajalta. Hiljattain hänet nimettiin seurakuntamme naissielunhoitajaksi. Kenestä on kyse ja mitä hänelle kuuluu? On paikallaan tutustua Kaijaan hieman lähemmin.

Maallista kotiaan Kaija ja Raimo pitävät Kempeleessä. ”Tyttären perhe asuu entisessä kotitalosamme ja me rivitalossa siinä lähellä. Olemme saaneet kasvattaa lapsenlapsia jo pienestä pitäen”, Kaija kertoo. Näillä seuduilla Kaija on asunut melkein koko ikänsä, mutta hänellä on ”ummikkosavolaiset” juuret. Kun Kaija oli kaksivuotias, hänen isänsä kaatui sodassa. Leskeksi jäänyt äiti muutti lapsineen mummon luokse pohjoiseen.

Jumala on suonut Kaijalle pitkän ja rikkaan elämän. Leipätyönsä hän teki niin vaatemyyjänä kuin Shellin kassallakin. Työssäolonsa aikana Kaija joutui todistamaan kahden työn loppumisen ja yhden konkurssin. Myös sairastaminen on tullut tutuksi. ”Elämäni on ollut opettavaista ja vaikeaa, mutta Jumala on pitänyt pystyssä”, hän toteaa. Muistoksi lapsuudesta Kaijalle on jäänyt rakkaus savon kieleen ja luja luottamus Jumalaan. Kun hän oli pieni, mummo kotona sekä opettajat pyhä-

ja kansakouluissa kertoivat hänelle Herrastamme. Joka sunnuntai perheessä kuunneltiin radiosta jumalanpalvelus. Lepopäivä pyhitettiin, vaikka olisi ollut kuinka otollinen ilma maataloustöille. Isää surressa mummo lohdutti häntä sanoen, että kaikilla lapsilla on isä, Taivaan Isä. Muutakin mummoltaan saamaansa viisautta Kaija muistaa yhä lämmöllä: Koska Jeesus on maksanut lunastusmaksun kaikkien puolesta, emme saa halveksia ketään. Hyvä omatunto on paras päänalunen. Jumala ei tee virheitä.

Jumalan Sanan nälkä teki Kaijasta ja Raimosta monessa aktiivisia seurakuntalaisia. Kymmenien vuosien ajan puolen tusinaa naista ja kaksi miestä ovat viikoittain kokoontuneet heidän kotiinsa. Yhteinen rukous ja raamatunluku ovatkin monessa elämänvaiheessa osoittautuneet ”timantin arvoiseksi”, Kaija kuvaa. Timoteuksen seurakunta tuntui pariskunnasta oikealta paikalta ensi messusta lähtien. Kaijaa puhutteli erityisesti ehtoollisen lopuksi laulettu Simeonin kiitosvirren sanat. ”Niitä minä olin viimeksi kahdeksanvuotiaana mummon kanssa rukoillut ja täällä kuulin ne taas”. Hän myös mainitsee kiitollisena, että täällä saa selkeää opetusta, jossa synti sanotaan synniksi ja armo armoksi. On oikein, että hätä ihmisten sieluista on meidän pastoreillemme tärkeämpää kuin keskustelut synnin siunaamisesta.

Ystävät kuvaavat Kaijaa naiseksi, jolla on rukouksellisen armolahja. Itseään Kaija ei tahdo määritellä, mutta toteaa, että hänelle on helppoa pistää kädet ristiin kenen tahansa puolesta. Jopa entuudestaan tuntemattomat ihmiset ovat soittaneet hänelle ja pyytäneet esirukousta. ”Kerran ystäväni sai kesämökillä ollessaan sydänkohtauksen, joutui sairaalaan, soitti minulle ja pyysi rukoilemaan”, Kaija muistelee. Puhelun jälkeen hänen mieleensä tuli virsi 176, jossa veisataan Jumalan auttavan ajalla ahtaimmalla. ”Tuntui kuin joku olisi sanonut virren minulle. Soitin ystävälleni, että tämän minä sain.” Myöhemmin selvisi, että ystävän henki oli ollut hiuskarvan varassa. Jumala antoi sen kuitenkin säilyä. Kaija toteaa, että rukoilemisessa ”hätä on hyvä opettaja”. Hänen ystävänsä sai oppia kiittämään Jumalaa myös vastoinkäymisten keskellä.

Sielunhoitoon liittyvää opetusta Kaija kertoo saaneensa jo pitkään. Hän pohtii, että nykyään sielunhoito on yhä tarpeellisempaa. Ihmiset ovat eksyksissä, sairaudet sekä muut elämän ongelmat vaivaavat ja lisääntyvät meidän keskuudessamme. ”Tarvitaan rukousta”, Kaija toteaa ja rohkaisee ottamaan yhteyttä. ”Jumala auttaa aina, ilman kommervenkkejä.

Mutta kuinka he voivat huutaa avukseen sitä, johon eivät usko? Kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Kuinka he voivat kuulla, ellei kukaan julista? Kuinka kukaan voi julistaa, ellei häntä ole lähetetty? Onhan kirjoitettu: "Kuinka ihanat ovat ilosanoman tuojan askelet!"

[Room 10:14-15]

Noin vuoden mittainen palvelustehtäväni Timoteuksen seurakunnan tiedottajana päättyi, kun muutimme vappuna mieheni Heikin ja tyttäriemme kanssa Kuopioon. Olen kiitollinen mahdollisuuksista, joita tiedottajan tehtävä on tuonut mukanaan. Vapputapahtuman ja seurakuntapäivien järjestämisen kautta olen saanut purkaa luovuuttani ja toivoakseni vahvistaa seurakuntalaisten välisiä sosiaalisia siteitä. Lisäksi on ollut ilo kertoa seurakuntaneuvoston päätöksistä ja pohdinnoista koko seurakunnalle ja siten lisätä toimintamme läpinäkyvyyttä. Koen tärkeäksi, ettei yhdenkään seurakuntalaisen tarvitsisi tuntea oloaan yksinäiseksi tai joukkoon kuulumattomaksi. Kaikki ovat tervetulleita messuun, armo kuuluu jokaiselle ja kaikki saavat halutessaan laittaa lahjansa käyttöön. Näitä asioita olen halunnut painottaa seurakunnan sisäisessä tiedottamisessa.

Mutta entä se, mitä meistä - Timoteuksen seurakunnasta - kuuluu ulospäin? Koen, että seurakuntamme näkyvyyttä ja löydettävyyttä olisi hyvä parantaa. Monelle oululaiselle (ympäryskunnista puhumattakaan) seurakuntamme olemassaolo on vielä tuiki tuntematon asia. Tilanetta voi kohentaa muun muassa tiedottamalla messuista silloin tällöin lehdessä ja pitämällä Timoteuksen seurakunnan koti- ja facebook-sivut ajan tasalla. Mitä useampi kyltti osoittaa kirkon suuntaan, sitä todennäköisemmin kirkkoa etsivät löytävät perille.

Paras tienviitta olet kuitenkin sinä itse, hyvä Timoteuksen seurakunnan messussa kävijä! Muistele vaikka, miten itse löysit seurakuntayhteyteen. Rohkenen olettaa, että suurin osa meistä kuuli kutsun joltain tuttavaltaan ja rohkaistui sen myötä astumaan kirkon kynnyksen yli.

Luotettavan henkilön suositus on monin verroin parempi, kuin maksettu mainos. Kannustan sinua olemaan elävä todistus Kristuksesta ja miettimään, kenelle voisit esittää kutsun tulla Jumalan palveltavaksi messuun.

Myönnän, ettei seurakuntaan kutsuminen tai edes siitä puhuminen välttämättä ole helppo tehtävä. Ainakaan minulle se ei ole ollut. On vaikea uskoa, että kukaan haluaisi vastaanottaa kutsua seurakuntaan, kun uskonasiat eivät muutenkaan kuulu suomalaisten suosituimpien puheenaiheiden joukkoon. Miellyttämisenhalussani puhuisin mieluummin sellaisista asioista, joista huomaan toisten olevan kiinnostuneita. Mutta kuinka kukaan voi kiinnostua sellaisesta, josta ei ole koskaan kunnolla kuullut? Kuinka kukaan voi tarttua kutsuun, jota hänelle ei ole koskaan tarjottu?

Timoteuksen seurakunnassa on tarjolla hienoja apuvälineitä kutsun esittämiseen. Ota vaikka kirjapöydältä taskuusi kymmenen seurakunnan käyntikorttia ja jaa ne kesän aikana ihmisille, joita Herramme polullesi johdattaa. Tai ilmoitaudu vapaaehtoiseksi syksyn katekismuskampanjaan, jossa tarjotaan halukkaille mahdollisuus tilata katekismus kotiinsa seurakuntalaisen toimittamana.

Älkäämme asettako rimaa liian korkealle. Pitäkäämme mieluummin arvossa tämä pienten alkujen päivä ja olkaamme valmiita kasvamaan Jumalan lapsina tässäkin asiassa. Joku aloittaa lähipiiristään, toinen mieluummin ventovieraista. Olkaamme ainakin aina valmiita ilolla kertomaan seurakunnassa nauttimistamme Taivaasten Valtakunnan aarteista niille, jotka satuvat kysymään miten vietimme viikonlopun!

Marjukka

*Herra tekee köyhäksi ja antaa rikkauden,
paina maahan ja kohottaa.
Hän ylentää tomusta mitättömän
ja korottaa tuhkasta köyhän,
sijoittaa heidät ylhäisten joukkoon
ja antaa heille kunniasijan.
Maan perustukset ovat Herran,
niiden varaan hän on laskenut maan.
[1.Sam 2:7-8]*

Seurakunnan tulot olivat huhtikuun lopussa 20 387€ (viime vuonna 19 544€). Menojen seuranta on tänä vuonna ollut haasteellista, koska taloushallinnossa tehtävien uudistustöiden vuoksi menotilanne ei ole saatavilla. Oletettavaa on että merkittäviä muutoksia edellisvuoden tilanteeseen ei ole. Seurakuntamme talous koostuu pelkästään vapaaehtoisista lahjoituksista, joilla katetaan seurakunnan menot, joista merkittävimpiä pastorin palkka, kirkkotilan vuokrat ja osuutemme lähetyshiippakunnan yhteisistä menoista. Olemme siis edellä edellisvuoden tilanteesta, mutta jäljessä budjetista, joka on 22 732 euroa. Seurakunnan kannatus on myös esitetty alla olevassa kuvassa. Muista lähetyshiippakunnan seurakunnista poiketen suurin osa kannatukses- tamme tulee tilikannatuksen kautta - tätä olemmekin toivoneet, sillä toistuva tilikannatus tuo säännölliset tulot seurakunnalle ja niiden seuranta on mutkatonta.

- Tilikannatus on keskimäärin n. 3200€ kuukaudessa, kun se viime vuonna oli n. 3350€

- Kolehtikannatus on sen sijaan noussut, tänä vuonna keskimäärin n. 1900€:n/kk viime vuoden takaisesta 1530€:sta.
- Tarvitsemme reilun viitisensataa euroa enemmän rahaa kuukaudessa omavaraisuuden saavuttamiseksi. Esim. kaksitoista säännöllistä tilikannattajaa, jotka lahjoittavat 50€ kuukaudessa.

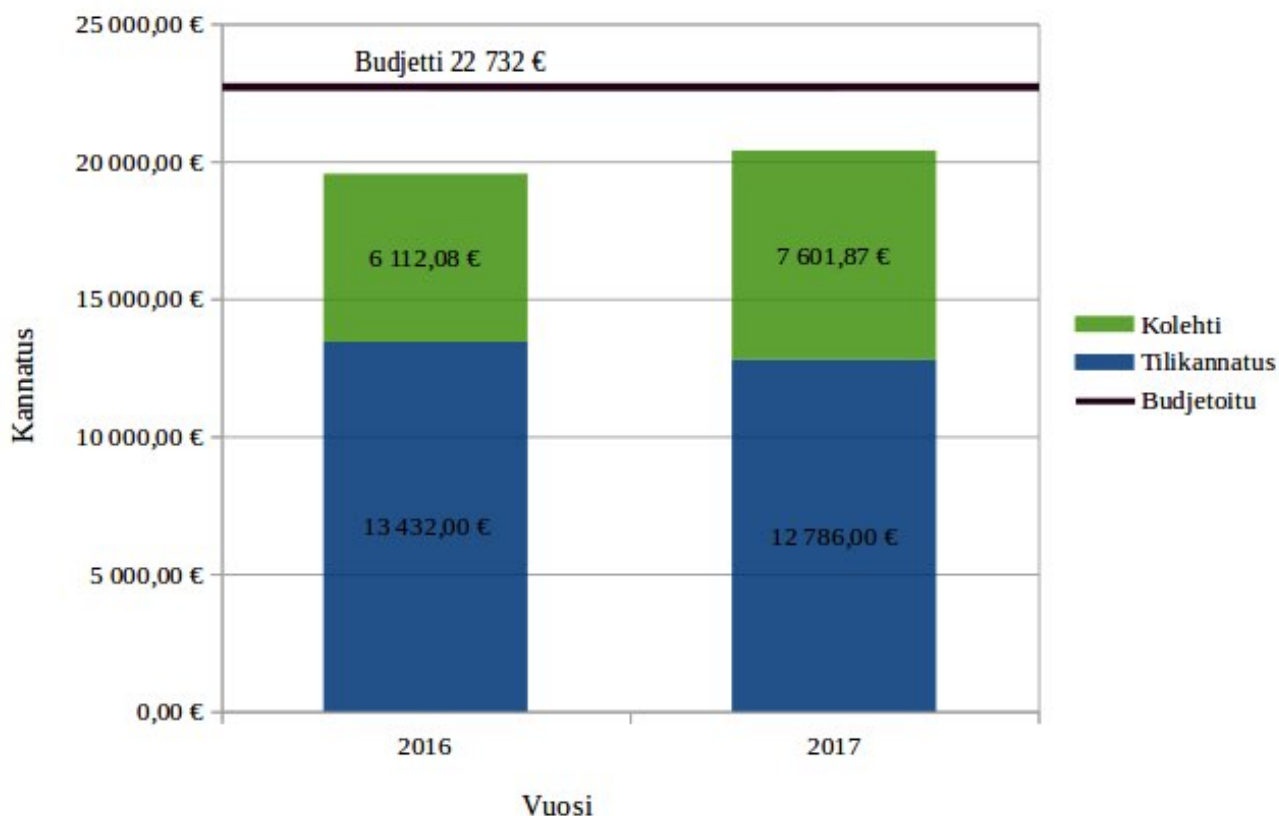
Kesällä seurakunnan taloustilanne on perinteisesti ollut haastavampi, sillä messuvieraiden viettäessä kesää ulkopaikkakunnilla messujen kolehtimäärät pienenevät. Samaan aikaan seurakunnan menot kuitenkin kasvavat paimenen palkkaan liittyvien lomakorvausten muodossa. Tilannetta kompensoimaan toivomme, että mahdollisimman moni tulisi säännölliseksi tilikannattajaksi jo ennen kesää.

Kirjapöydille on ilmestynyt "Lähetyshiippakunnan seurakuntien talous -lyhyt opas seurakuntalaisille" jossa on tarkempaa tietoa lähetyshiippakunnan seurakuntien taloudesta - hyödyllistä tietoa kaikille seurakuntalaisille!

Jumala lahjamme siunatkoon!

Mika ja Juho

Neljän ensimmäisen kuukauden kannatus

Yhteystietoja

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan pastori Janne Koskela on käytettävissäsi, jos sinulla on ky-
syttävää seurakuntaan liittyen, haluat ripittäytyä, keskustella hengellisistä asioista tai selvittää
oman elämän sotkuja ja umpikujia. Ota rohkeasti yhteyttä!

gsm 050 3667747, email janne.koskela@lhpk.fi

Pastorin puhelinpäivystysajat: su klo 16-17.30, ke klo 10-12.

Janne-papin musiikkia löydät YouTubesta tililtä Janne Koskela music.

Pastori Ilkka Pöyry : gsm 050 - 437 3060, email ilkka.poyry@lhpk.fi

Kuuntele saarnoja, lue Pyhäkön Lamppu-lehteä ja katso opetusvideoita: www.lhpk.fi

Timoteuksen seurakunnan facebookisivut: www.facebook.com/timoteuksenseurakunta

Tiliyhteys : FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 Keräyslupa 2020/2013/3630

Rukoile kanssamme!

Kiitämme:

Jumalan armon täyteydestä Kristuksessa sekä armonvälinei-
den osallisuudesta.

Jokaisesta seurakuntalaisesta, jonka olet johdattanut osallis-
tumaan messuihin tänä keväänä.

Jumalan sanasta, josta voimme oppia tuntemaan Elävän Juma-
lan ja hänen hyvän tahtonsa.

Lähetysshiippakunnasta ja piispa Ristosta, dekaani Juhanasta,
Kanslian Eevasta ja Samista

Huolenpidosta seurakuntamme ja lähetysshiippakunnan talou-
sasioissa.

Kaikesta seurakuntamme saamasta tuesta ja lahjoista, joilla
meitä on siunattu.

Siitä moninaisesta työstä, jota seurakunnassamme toimitetaan
eri palvelutehtävien kautta.

Keväästä ja kesästä, siitä, että luonto on taas herännyt ja
saamme iloita luomakunnan kauneudesta.

Kesälomien suomasta lepotausta arjen aherrukseen.

Pyydämme:

Siunausta ja varjelusta tulevaan kesään, suo peltojen antaa
runtas sato ja siunaa maamme viljelijöitä työssään.

Siunausta Janne ja Ilkka -pastoreille ja heidän perheilleen
sekä Risto-piispalle ja vaimollensa Marja-Liisalle.

Siunausta Typön, Aitan ja Mayn perheiden sekä Muhammed
Gurhanin työlle ulkomailla.

Siunausta Jarai-kansalle ja muille vainotuille ympäri maan
piirin. Erityisesti muslimimaiden vainotuille kirkkoille.

Siunausta lähetysshiippakunnassa tehtävälle lapsi- ja nuoris-
työlle, erityisesti seurakunnassamme järjestettäviin nuortenil-
toihin sekä lasten ja varhaisnuorten leirille kesäkuussa.

Jumalan huolenpitoa talousasioihin - uskollisia tukijoita ja
esirukoilijoita.

Armolahjojen täyteyttä seurakunnassa – Uskollisuutta vähässä
ja palvelijan mieltä. Sitä, että kaikki saisivat löytää oman pai-
kkansa seurakunnassamme.

Jumalan siunausta ja herätystä Suomen ev. lut. kirkolle, sen
jäsenille, paimenille ja päättäjille sakenevan pimeyden
keskelle. Sitä, että kirkon jäsenyyden jättäneet eivät jäisi tyh-
jän päälle, vaan löytäisivät elävän seurakuntayhteyden.

Jumalanpalvelus elämäksi,
seurakunta kodiksi!

Messu joka sunnuntai klo 10:30 Tuulimyllynkatu 18

Tervetuloa!

